



מיצות תורה ליצחק כחצון:

דבית דגן פועל איש רגיש,
שאת הדופק כאן הינו מרגיש,
ופועל כל הזמן וללא לאות -
למען הקהילה, למען הדריאות.
האיש מתהלך ואת צרכי הקהילה נוסק,
ומחזר קוצר - והינו רוסק.
וראה זה האיש את הטף ואת הקשיש,
ומנסה גם להביא לכולם "דקשים".
ואת ילדי הגנים שם מעל לרף
ובדק דמה יוכל להוסיף טפף
ואז הריס הכפפה והכנים במעוף,
שעורי תנועה שיטתו כמנוף,
כי לדריאות היצרים הוא דואג
מתוך רצון ולב אלה.
וכאן אנו אסירות תורה
ותורה לך מכל הכבודה,
על שדאגת לגנים לרכוש
עזרי תנועה דראשונה וראש.
עזרים שבהם כולנו נעזרים
ואת היצרים - עימם מפעילים.
מר כחצון יצחק אז תחזקנה ידיך
שהפכת פעילות למציאות וללא חלוק.
מכל גננות, סייעות וילדני גני בית דגן

